

helt afgørende, at borgerne i det her land kan få lov at løfte bevisbyrden ved en domstol.

Jeg deler ikke den bekymring, som visse giver udtryk for, nemlig at forslaget vil forringe ansattes muligheder for at få en erstatning, hvis de kommer til skade på arbejdspladsen. Ud fra de oplysninger, Justitsministeriet har givet, berører forslaget ikke de muligheder, der i dag er for at få erstatning efter erstatningsansvarsloven. Mulighederne for erstatning efter arbejdsskadesikringsloven vil heller ikke blive berørt af forslaget.

Det er mit håb, at ændringerne af reglen i endnu højere grad, end det er tilfældet i dag, vil være med til at motivere arbejdsgivere og ansatte til at opfylde deres pligter efter arbejdsmiljøloven og dermed sikre et bedre arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne.

Jeg har jo noteret, at der er stillet en række spørgsmål til lovforslaget, og de spørgsmål vil jeg naturligvis besvare under udvalgsbehandlingen. Jeg ser frem til det videre arbejde i Folketinget og håber herigennem at kunne bidrage til at fjerne noget af den skepsis, som er kommet til udtryk her i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren. ... Næ, vi sagde tak for talen, men det hele er ikke overstået endnu. Den første for en kort bemærkning er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, og efter ham er det på min liste foreløbig hr. Bjarne Laustsen og fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det nytter ikke noget at stikke af. Vi skal i hvert fald nok følge efter.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke beskæftigelsesministeren er bekendt med, at vi faktisk har en del tilfælde på det danske arbejdsmarked, hvor de ansatte affinder sig med dårligt arbejdsmiljø, dårlig sikkerhed, for som de siger: Tror du, jeg vil fyres? Det går jeg ud fra at vi desværre alle sammen kender til.

I forlængelse af det og i forbindelse med det her forslag kan beskæftigelsesministeren så ikke også forestille sig, at der findes ansatte på de danske arbejdspladser, som i tilfælde af, at vi har nogle retssager om, hvorvidt arbejdsgiverne har gjort alt, nok vil være tilbøjelige til i modsætning til kollegerne at sige, at ja, arbejdsgiverne har gjort alt, og uden at sige det direkte: For tror du, jeg vil fyres?

Er det ikke den slags situationer, vi vil komme i? Når vi nu snakker om retssikkerhed, så har vi jo et ulige forhold mellem arbejdsgiveren og den ansatte. Det er det, der er hele grundlaget for det her. Derfor tror jeg, at det vil være et meget relevant spørgsmål, om ikke retssikkerheden for de ansatte vil være dårlig.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil igen understrege, at det her forslag handler om arbejdsgiverens strafferetlige ansvar. Hr. Jakob Axel Nielsen har jo sat juraen på plads, og det kan vi forfølge under behandlingen af forslaget. Det her handler jo ikke om arbejdsmiljøet i al almindelighed, om, hvad vi kan gøre, og hvordan indsatsen skal være. Det handler om, at hvis en person får en tiltale og kan straffes, så må man i det her samfund have en mulighed for at løfte bevisbyrden for, at man har gjort alt. Og så kan vi hver især have vores formodninger om, hvorvidt det er nemt for en arbejdsgiver.

Når jeg siger, at en arbejdsgiver har gjort alt, så er det jo ikke bare, at der står et par sko. Der skal jo også være en sikkerhedsorganisation, der skal være lavet APV osv. i de her sager. Så det er virkelig, at arbejdsgiveren har gjort alt.

Jeg synes bare, at vi rent principielt må sige, at når det drejer sig om straffesager, så må folk have en ret til for en domstol at kunne løfte bevisbyrden for, at de har gjort alt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så er det, jeg stiller mig selv spørgsmålet: Hvornår har en arbejdsgiver gjort alt? Altså hvis en arbejdsgiver har udleveret de nødvendige redskaber, hvis en arbejdsgiver har givet instruktion skriftligt eller mundtligt til en medarbejder og sagt, at du skal gøre sådan og sådan, og du skal tage hjelmen på og skoene på og det hele på, har arbejdsgiveren så gjort alt? Er det et spørgsmål om, hvorvidt arbejdsgiveren skal kontrollere, at det rent faktisk bliver gjort, eller skal arbejdsgiveren ikke kontrollere det? Efter det her forslag mener jeg, at arbejdsgiveren har gjort alt, når redskaberne er udleveret, og når instruktionen er givet og arbejdsgiveren fralægger sig kontrolansvaret.